

Andragende til Indenrigsministeriet fra jydsk Telefon Aktieselskab. 12te Februar 1900.

Naar Bestyrelsen for jydsk Telefon Aktieselskab herved allerærbødigst tillader sig at indgaa til det høje Ministerium med Andragende om, at den i Telefonloven af 11te Maj 1897 for de private Telefonselskaber i Udbygning stillede Koncession maa blive os bevilget, da søge vi vor væsentligste Begrundelse til dette fornyede Andragende i Telefonlovens § 4, som bestemmer, at Andragender om Koncession, som indkomme efter 1ste April 1900 ikke kunne bevilges ud over 15 Aar, medens den tidligere af Ministeriet kunde gives paa 20 Aar. Dette er imidlertid ikke den eneste Grund — vi skulle i det følgende tillade os at paapege flere. — Rettidig, altsaa i Henhold til Lovens § 4, 2det og 4de Stykke, har jydsk Telefon Aktieselskabs Bestyrelse gennem sin her underskrivende Formand, Apoteker Hoffmeyer, inden den 20de November 1897 til Indenrigsministeriet indgivet Begæring om Anerkendelse, og til samme Begæring var knyttet Andragende om Koncession. Selskabet har imidlertid ingen Sinde modtaget noget Svar, hverken paa vor Begæring eller paa vort Andragende. Ligesom vi altsaa ikke besidde nogen officiel „Anerkendelse“ saaledes har der heller ikke nogen Sinde været indledet nogen Forhandling om Koncession mellem Ministeriet og Selskabet! Ikke desto mindre ere vi blevne behandlede, som om vi havde faaet Anerkendelsen, og i nogle Tilfælde ogsaa som om vi havde faaet Koncession, idet der, dels fra Ministeriet gennem Telegrafdirektoratet, dels ogsaa fra dette uden ministeriel Resolution, er udøvet Kontrol med hele Virksomheden, og det en Kontrol, som har været absolut hemmende for vor Fremgang, til Skade for Selskabet og for dets Kunder — Abonnenterne.

Det er en Selvfølge, at vor Bestyrelse har bøjet sig for Autoriteternes Fortolkning af Loven i Retning af Statens Ret, ogsaa af den Grund, at vi stedse have ventet, at Turen til at faa Koncession nu snart maatte komme til de jydste Selskaber, efter at alle D-Selskaberne havde faaet deres. Kun i et Tilfælde mente vi ikke at kunne bøje os, og det var, da det forlangtes, at vi skulde nedlægge de Ledninger, som ikke vare aabnede for Drift inden den 1ste April 1897, ganske særlig forlangtes det, at en Dobbeltlinie mellem Aarhus og Horsens, som var trukken i Stedet for en bestaaende, men ganske ubrugelig Enkeltlinie, skulde fjernes, da den var „ulovlig“, medmindre Selskabet vilde indgaa paa at betale til Statens Telegrafvæsen en aarlig Sum som Vederlag for „Ulovligheden“. Fordringen var baseret paa Lovens § 4, i hvis 1ste Stykke der staar, at vi kun maa vedligeholde og drive som hidtil de Anlæg, som ere i Virksomhed ved Lovens Strafftræden. Ministeriet fortolkede de undertrægede Ord saaledes, at Nedtagelsen af den kasserede Enkeltlinie og Oplægning af en Dobbeltlinie i Stedet ikke var begrundet i disse Ord. Det skulde altsaa kaldes et Nyanlæg, hvortil vi havde forsomt at indhente Ministeriets Tilladelse, og ifølge § 4, sidste Stykke, var dette ulovligt. Selskabet begrundede sit Afslag paa Fordringerne ved den modsatte Fortolkning af Ordene „vedligeholde og drive som hidtil“, idet vi hidtil havde vedligeholdt ved at kassere det kassable, og havde drevet vor Telefonvirksomhed saaledes, at vi stiftede vore Abonnenter det bedste vi kendte og evnede, jaavel i Retning af Ledninger som af Apparater. Hertil kommer, at Ordene „1ste April 1897“ upaatvilelig kun ved en Forglemmelse ere blevne staaende i Loven. Var denne, som det vistnok ventedes, bleven særdig fra Rigsdagen i 1896, da havde denne Dato passet, men Loven traadte først i Kraft den 20de August 1897 og fik altsaa en tilbagevirkende Kraft, som mulig endog kunde komme i Strid med Grundlovens § 82.

Baaløget blev ikke ført igennem fra Statens Side, og vilde fra vor eventuelt være bleven indantet for Domstolene. Andetsteds, i Bjerre Herreds anerkendte Telefonselskab, sluttedes Forlig paa et lignende Tilfælde, og Selskabet betaler aarlig 50 Kr. for en anbragt Ledning fra Hornshøj til Horsens. Efter at dette for os vigtige Spørgsmaal var midlertidig afluttet, uden at noget alvorligere Skridt fra nogen af Siderne var foretaget, blev det os meddelt, at Ministeriet fastholdt sin Fortolkning af § 4, første Stykke, hvorfor Selskabet maatte erhverve Ministeriets Tilladelse til i Fremtiden at foretage lignende Arbejder. Da en saadan Resolution maatte overholdes, nødsagedes Selskabet til at standse hele sin Forbedring af Ledningerne ved Enkeltledningernes Omdannelse til Dobbeltledninger, idet vi ansaa det for givet, at Staten ikke vilde bevilge det Andragende derom paa Vinier, hvor der kunde være Tale om Konkurrence, lige saa lidt som vi turde vente Tilladelse til at trække høist tiltrængte Suppleringslinier mellem de store Byer.